

кои-то по-преди гимии на рамо влечахъ, нъ сега навъсѣдахъ ти почти сѣ на арабски атове, и сѣ въ кадифе, злато и сребро облечени, противу всѣкого горди и дързновени, нъ токмо на свои-тѣ господари съвършено покорни. И ти не ся употрѣбихъ за никакво воено дѣло, нъ само да свършавать тиранскъ и безбожнъ власть.

Даи-тѣ сега распрোধихъ свои-тѣ по-отличны съюзници, нарочно яничары-тѣ, подѣ имя кабадаи въ окружны-тѣ градове, гдѣ-то ти (понеже ни единъ кадия несмѣяше нито една речъ да имъ каже) юздъ-тѣ на управление-то си тирански и безбожно дърпахъ и пѣчахъ ся на врѣдъ като господари. Субашы по села-та натуряхъ да глобѣть и да цѣдѣть дань отъ народъ-тѣ бѣднѣй заради тѣхнѣ-тѣ неограниченъ власть: често пакъ отъ оныя босненски голацы, кои-то отъ сега имахъ власть надъ животъ-тѣ и надъ смъртъ-тѣ; отъ селены-тѣ ся храняхъ и обогатявахъ, а на първыи-тѣ мигъ на заповѣдникъ-тѣ си ся като слѣпи затичвахъ. Това бѣше едно такова управление почти какво-то ся случи въ Египетъ, гдѣ-то ся съюзихъ Мамлуцы-тѣ въ Каиро, и земѣ-тѣ въ тѣхны-тѣ окружия раздѣлихъ и чрезъ свой-тѣ Кияшефъ ся само управляхъ, безъ да припознавать пашъ-тѣ, кой-то ся отъ Цариградъ проваждаше.

И това вървѣ така за нѣкое врѣмя. Може да е най-гольмо-то промѣнение въ Сърбиѣ станало того ради, что-то ся яничари-тѣ като спали въ земѣ-тѣ намѣстихъ. Подѣ имя чифлик-саибѣ разграбихъ по села-та всичко-то имѣние на бѣднѣи-тѣ народъ като че припадъ единствено тѣмъ; и съградихъ си твърдѣ величествены